

сѣвсемъ неочаквано. Изведнажъ на срѣдата на арената застана едно мършаво, бедно облѣчено момченце, и извика:

— Та това е тъй лесно, и грабна обрѣча и срѣчно започна да повтаря упражненіята на момиченцето безъ никаква грѣшка. Всички затаиха дѣхъ. Директорътъ си сучеше голѣмитѣ мустаци и само поклащаше одобрително глава.

— Браво, спри, стига толкова! — изкомандува той и се приближи до чуждото момченце. — Отъ кой циркъ идешъ?

Орѣшка

— Азъ никога не съмъ билъ въ циркъ, — отвърна момченцето. — Но това сж много лесни работи за мене, азъ цѣлъ день ги правя на полето. Ако не съмъ толкова гладенъ, още по-добре ще ги правя.

Дветѣ джуджета веднага се разтичаха и донесоха на изгладнѣлото дете да яде. Голѣмиятъ Главчо донесе хлѣбъ, а малкиятъ Главчо донесе една голѣма буца сирене.

— Чичо Чочо, кжде го намѣри? — попита директорътъ.

Чичо Чочо веднага обясни всичко и прибави:

— То изглежда ще може да върши работа въ цирка. Нѣма да бжде лошо да го задържимъ, ако иска.

— Нѣмашъ ли баща и майка? — попита пакъ цирковиятъ директоръ и се наведе надъ гладния гимнастикъ, който лакомо ядѣше топѣлъ хлѣбъ и сирене.

— Имамъ и баща, и майка, но баща ми ми е втори баща и ме изгони. Той е пияница и всѣка вечеръ бие и мене, и майка ми.

— Добре, — реши директорътъ, — за сега оставашъ, че ще видимъ. Орѣшке, — обърна се той къмъ момиченцето, което още хѣлцаше, — вземи го да спи въ твоята кола. Той ще се казва Орѣшко и ще играете заедно. Азъ ще ви измисля единъ много хубавъ номеръ. Хайде, Орѣшко, иди съ това момиченце. А шивачътъ ще ти